

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému **M. B. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovanie s nimi** podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde v Topoľčanoch pod sp. zn. 2 T 198/2007, prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 16. decembra 2010 v Bratislave dovolanie obvineného M. B., podané prostredníctvom obhajcu JUDr. J. G., advokáta so sídlom v T., proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 10. februára 2009, sp. zn. 3 To 1/2009, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. **sa v y s l o v u j e**, že uznesením Krajského súdu v Nitre z 10. februára 2009, sp. zn. 3 To 1/2009,

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 319 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanoveniach § 119 ods. 2 Tr. por. vo vzťahu k ustanoveniam § 153 ods. 2 a § 270 ods. 1 Tr. por. a v ustanovení § 102 ods. 1, ods. 4 Tr. por., z dôvodu § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

v n e p r o s p e c h o b v i n e n é h o M. B. .

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie **sa z r u š u j e**.

Z r u š u j e sa aj rozsudok Okresného súdu v Topolčianoch zo 4. novembra 2008, sp. zn. 2 T 198/2007, v celom rozsahu, ako aj ďalšie rozhodnutia, na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu v Topolčianoch **sa p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu **znovu prerokoval a rozhodol**.

O d ô v o d n e n i e

Obvinený M. B. podal prostredníctvom hore uvedeného obhajcu dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. proti vyššie citovanému uzneseniu Krajského súdu v Nitre, ktorým tento súd podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného M. B. podané proti vyššie uvedenému rozsudku Okresného súdu v Topolčianoch, ktorým bol obvinený M. B. uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 15. februára 2007 o 23.45 hodine v Topolčianoch na Ulici Palkovičovej, ako člen osádky osobného motorového vozidla značky VW Golf E. Č. T. bol kontrolovaný hliadkou OO PZ v Topolčianoch, pričom pri vykonaní bezpečnostnej prehliadky boli u neho vo vrecku vetrovky nájdené igelitové vrecko s platovým uzáverom a plastová nádobka s obsahom zeleného sušeného materiálu rastlinného pôvodu, ktorý u seba neoprávnene prechovával od presne nezistenej doby a zadovážil si ho odkúpením od nezistenej osoby v Topolčianoch pri reštaurácii J., ako aj 2 ks fajky, pričom uvedené veci dňa 16. februára 2007 o 01.20 hodine podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku vydal povereného mu príslušníkovi OR PZ OSV v Topolčianoch, ktorý veci predložil na vykonanie znaleckého dokazovania KEÚ PZ v Bratislave, v rámci ktorého bolo zistené, že predložené igelitové vrecko s tlakovým uzáverom obsahovalo konope s hmotnosťou 17 500 mg s priemernou

koncentráciou 14,1 % hmotnostného THC, obsahujúce 2 468 mg THC, čo zodpovedá najmenej 82 obvykle jednorazovým dávkam drogy a predložená plastová nádobka obsahovala konope s hmotnosťou 392 mg, s koncentráciou 12,0 % hmotnostného THC, obsahujúce 47 mg THC, čo zodpovedá najmenej 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy, teda predložený rastlinný materiál zodpovedá najmenej 84 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Za to mu bol uložený podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. d/, písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona s využitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní **2 (dva) roky**, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní **3 (troch) rokov**.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd uložil obvinenému M. B. aj trest prepadnutia veci a to: 1 ks plastovej nádobky, 1 ks fajky bordovo-čiernej farby, 1 ks fajky viacfarebnej, 1 ks balenia kovových filtrov, ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. stáva štát.

V dovolaní obvinený uvádzal, že napadnuté rozhodnutie je založené (vyjadril však iba pravdepodobnosť) na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, a to § 22 ods. 1 zákona o Policajnom zbore (zák. č. 1471/1993 Z. z., v znení neskorších predpisov) a bol proti nemu použitý dôkaz, ktorý nebol súdom vykonaný zákonným spôsobom. Konštatoval, že na nezákonne získanom dôkaze bolo proti nemu vznesené obvinenie, podaná obžaloba i vynesený rozsudok, čo je základom jeho obhajoby v celom trestnom konaní.

Obvinený poukázal na to, že zo záznamu o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby zo dňa 15. februára 2007 vyplýva, že príslušník Policajného zboru R. G. vykonal u neho osobnú prehliadku podľa § 99 ods. 4 Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 102 ods. 4 Tr. por. Uviedol, že na vykonanie osobnej prehliadky možno usudzovať aj zo spôsobu, akým sa prehliadka vykonávala, ktorý bol preukázaný nielen listinnými dôkazmi, ale i výsluchmi svedkov a aj pokyny, aby som vyložil obsah vreciek a všetko, čo pri sebe mal, nemali nič spoločné s bezpečnostnou prehliadkou, ale takto

sa bežne vykonáva osobná prehliadka. Argumentoval tým, že ak by tomu tak nebolo, zákon by nerozlišoval bezpečnostnú a osobnú prehliadku.

Obvinený upriamil pozornosť na ustanovenie § 99 ods. 4 Tr. por., podľa ktorého možno osobnú prehliadku vykonať u zadržanej osoby aj vtedy, ak je tu podozrenie, že má pri sebe zbraň alebo inú vec, ktorou by mohla ohroziť život alebo zdravie osoby, avšak takéto podozrenie zo strany policajta vo vzťahu k nemu nebolo, lebo išlo o bežnú kontrolu vozidla, ako to vyplýva z úradného záznamu policajtov zo dňa 16. februára 2007, a jeho osobu si všimli len na základe toho, že sa im zdalo, že je nervózny.

Ďalej poukázal na to, že podľa ustanovenia § 102 ods. 4 Tr. por. nemôže policajt vykonať osobnú prehliadku bez jej nariadenia alebo súhlasu. Bez príkazu alebo súhlasu môže tak urobiť iba v prípade, ak súhlas alebo príkaz nemožno vopred dosiahnuť a vec neznesie odklad, alebo ak ide o osobu pristihnutú pri trestnom čine.

Obvinený skonštatoval, že on pri trestnom čine nebol pristihnutý a nejde ani o prípad, že by súhlas alebo príkaz nebolo možné vopred dosiahnuť, no policajti sa o nič také ani nepokúšali. Pripomenul ustanovenie § 119 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa Tr. por. alebo podľa osobitného zákona.

Obvinený namietal, že osobnú prehliadku v jeho prípade vykonali policajti bez akéhokoľvek zámeru, v podstate náhodou, či niečo nenájdu, čo nie je účelom osobnej prehliadky, lebo osobná prehliadka sa vykonáva iba v prípade dôvodného podozrenia, že niekto má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie (§ 99 ods. 3 Tr. por.). Takéto podozrenie musí byť odôvodnené konkrétnymi okolnosťami zistenými v trestnom konaní, o čo v danom prípade ani zďaleka nešlo.

V tej súvislosti obvinený vyslovil názor, že samotnú nezákonnosť osobnej prehliadky si zrejme napokon uvedomili aj policajti, keď neskôr uviedli, že u neho vykonali bezpečnostnú prehliadku podľa § 22 ods. 1 zákona o Policajnom zbore č. 171/1993 Z.z., podľa ktorého je policajt oprávnený presvedčiť sa, či osoba, voči ktorej vykonáva služobný zákrok, nemá pri sebe zbraň a opäť zdôraznil, že nemožno stotožňovať osobnú prehliadku s oprávnením policajta presvedčiť sa, či niekto nemá pri sebe zbraň.

Trestné stíhanie proti obvinenému nebolo podľa neho vedené riadnym procesným postupom, lebo samotné trestné stíhanie sa opiera o nezákonné zaobstaranie dôkazov, keď vykonaná osobná prehliadka, ktorou boli dôkazy proti nemu zaobstarané, bola uskutočnená protizákonným aj protiústavným postupom. V tej súvislosti poukázal na niektoré rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky, napr. sp. zn. III. ÚS 287/96, i aplikačnú prax súdov Slovenskej republiky a pripojil právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4 T 110/2009.

Keďže podľa jeho názoru v danom prípade dôkaz a to drogy, zabezpečili policajné orgány spôsobom odporujúcim zákonu, ide o absolútne neúčinný dôkaz a bol preto porušený zákon z dôvodov § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. a na základe týchto dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre zrušil. Na verejnom zasadnutí dovolacieho súdu doplnil návrh v tom zmysle, aby dovolací súd podľa svojho uváženia rozhodol podľa § 388 ods. 1 Tr. por.

Zástupkyňa generálneho prokurátora Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konanom o tomto dovolaní v konečnom návrhu uviedla, že vzhľadom na pochybnosti o zákonnosti získania dôkazov v predmetnej veci a to zaistenej drogy, ako aj samotného služobného zákroku vykonaného policajtmí, ponecháva na úvahe najvyššieho súdu, ako vo veci rozhodne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Zároveň zistil, že dovolanie obvineného bolo opodstatnene podané, lebo je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., v dôsledku ktorého došlo napadnutým rozhodnutím i v konaní, ktoré mu predchádzalo k porušeniu zákona v neprospech obvineného M. B. v tých ustanoveniach Trestného poriadku, ktoré sú citované v tomto rozsudku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 119 ods. 2 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a **čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona.**

Podľa § 153 ods. 2 Tr. por. vecnými dôkazmi sú predmety, ktorými alebo na ktorých bol trestný čin spáchaný, ktoré dokazujú, alebo vyvracajú dokazovanú skutočnosť a môžu byť prostriedkom na odhalenie alebo zistenie trestného činu alebo jeho páchatel'a ako aj stopy trestného činu.

Podľa § 270 ods. 1 Tr. por. vecné dôkazy súd predloží stranám, a ak je to potrebné aj svedkom a znalcom.

Podľa § 102 ods. 1 Tr. por. osobnú prehliadku je oprávnený nariadiť predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo s jeho súhlasom policajt.

Podľa § 102 ods. 4 Tr. por. bez príkazu alebo súhlasu podľa odseku 1 môže policajt vykonať osobnú prehliadku len vtedy, ak príkaz alebo súhlas nemožno vopred dosiahnuť a vec neznesie odklad alebo ak ide o osobu pristihnutú pri trestnom čine, alebo o osobu, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie. O vykonaní takého úkonu musí však bez meškania upovedomiť orgán, ktorý je oprávnený vydať príkaz alebo súhlas podľa odseku 1. Bez príkazu alebo súhlasu možno tiež vykonať osobnú prehliadku podľa § 99 ods. 4 Tr. por.

Podľa § 99 ods. 4 Tr. por. u zadržanej osoby a u osoby, ktorá bola zatknutá alebo ktorá sa berie do väzby, možno vykonať osobnú prehliadku aj vtedy, ak je tu podozrenie, že má pri sebe zbraň alebo inú vec, ktorou by mohla ohroziť život alebo zdravie osoby.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Týmito ustanoveniami sa Krajský súd v Nitre v odvolacom konaní a v konaní predchádzajúcom Okresný súd v Topoľčanoch dôsledne nespravovali.

Rozhodujúcim vo veci bol vecný dôkaz, a to zelený sušený materiál rastlinného pôvodu zaistený u obvineného M. B., ktorý bol predložený na znalecké skúmanie a bolo zistené, že ide o rastlinu konope s takým množstvom účinnej látky drogy, zaradenej do I. skupiny omamných látok, ako sa uvádza v rozsudku súdu prvého stupňa.

Iba získanie tohto vecného dôkazu zákonným spôsobom, a to prostriedkami dovolenými buď podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona oprávňovalo použitie takého dôkazu v trestnom konaní v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por. a jeho predloženie na znalecké skúmanie a predloženie stranám v zmysle § 270 ods. 1 Tr. por., a rovnako tým bola podmienená aj možnosť použitia takého znaleckého posudku ako zákonného dôkazu. Na podanie posudku v odbere kriminalistickej chémie za účelom skúmania zaisteného rastlinného materiálu bol pribratý Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru Slovenskej republiky v Bratislave. Tým osobitným zákonom, podľa ktorého mohol byť taký vecný dôkaz získaný, bol v danom prípade zákon o Policajnom zbore č. 171/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Podľa zistenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z obsahu spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že uvedený vecný dôkaz nebol získaný v súlade so zákonom tak, ako to predpokladá ustanovenie § 119 ods. 2 vety prvej Trestného poriadku, aby mohol byť ako vecný dôkaz použitý v trestnom konaní.

Obvinený M. B. v dovolaní namietal postup povereného príslušníka Policajného zboru npor. R. G. z odboru skráteného vyšetrovania Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Topoľčanoch, ktorému bola odovzdaná členmi policajnej hliadky Obvodného oddelenia Policajného zboru v Topoľčanoch npráp. M. L. a práp. J. S. podozrivá osoba M. B., ktorého osobná sloboda bola obmedzená podľa § 85 ods. 2 Tr. por.

V zápisnici o zadržení podozrivej osoby M. B. spísanej povereným príslušníkom Policajného zboru npor. R. G. z 15. februára 2007 sa uvádza, že tento poverený príslušník Policajného zboru, za prítomnosti por. M. G., vykonal pri zadržení aj osobnú prehliadku zadržanej osoby M. B., a to v zmysle § 99 ods. 4 Tr. por., s poukazom na § 102 ods. 4 Tr. por.

Zo spisového materiálu je však evidentné, že nie na základe vykonania osobnej prehliadky npor. R. G. bola získaná vec dôležitá pre trestné konanie pochádzajúca z trestného

činu a nebolo to ani po dobrovoľnom vydaní obvineným M. B., ako sa uvádza v zápisnici o vydaní veci, ktorú skutočnosť už v priebehu konania obvinený namietal a postup preveroval prokurátor a konštatoval, že popri sebe nemohli obstáť i dobrovoľné vydanie veci i následná osobná prehliadka, čím mal zrejme na mysli ustanovenie § 104 ods. 1 Tr. por.

V danej veci je však podstatné to, že k pochybeniu došlo už v predchádzajúcom štádiu v činnosti policajnej hliadky pri vykonávaní služobného zákroku ešte pred obmedzením osobnej slobody podozrivého M. B. podľa § 85 ods. 2 Tr. por.

V prvom rade je ale nutné uviesť, že obvinený M. B. nebol pristihnutý pri trestnom čine. Žiaden dôkaz nepotvrďuje, že by príslušníci policajnej hliadky vedeli o tom, že vo vozidle, ktoré nepatrilo obvinenému, obvinený M. B. preváža drogy a že preto vozidlo zastavili, obmedzili osobnú slobodu menovaného a odovzdali ho poverenému príslušníkovi Policajného zboru.

Súdy sa v danom prípade nevyrovnali s otázkou, či služobný zákrok policajtov motorizovanej hliadky v zložení npráp. M. L. a práp. J. S. bol vykonaný v súlade so zákonom o Policajnom zbore.

Je evidentné zo znenia § 85 ods. 2 Tr. por., že obmedziť osobnú slobodu osoby, ktorá bola pristihnutá pri trestnom čine môže ktokoľvek, teda hociktorý občan a nepochybne aj príslušníci policajnej motorizovanej hliadky, ktorí vykonávajú hliadkovú službu, ak je to potrebné na zistenie totožnosti, zabránenie útoku, zabezpečenie dôkazov alebo na zabránenie ďalšiemu páchaniu trestnej činnosti.

V samotnej skutkovej vete obžaloby i rozsudku súdu prvého stupňa sa však uvádza, že veci, ktoré predstavujú predmet trestného činu, a to sušené rastliny, o ktorých sa neskôr potvrdilo, že išlo o drogy, boli zaistené pri bezpečnostnej prehliadke vykonávanej hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru v Topoľčanoch, pri kontrole obvineného M. B. ako člena osádky osobného motorového vozidla zn. VW Golf e. č. T.. Z obsahu spisového materiálu je isté, že vozidlo viedol vodič M. K., ktorý vo veci vystupoval ako svedok.

V zázname o obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby M. B. z 15. februára 2007 (č. 1. 9 trestného spisu) sa uvádza, že osobná sloboda menovaného bola obmedzená podľa

§ 85 ods. 2 Tr. por. pri páchaní prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. V tomto zápise je zároveň zaznamenané, že v zmysle § 22 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore bola vykonaná bezpečnostná prehliadka členmi hliadky npráp. M. L. a práp. J. S. a pri tejto prehliadke boli nájdené veci, ktorých popis je totožný s tými, ktoré sú uvedené ako výsledok osobnej prehliadky v neskoršej zápisnici o zadržaní podozrivej osoby, ktorú vypracoval a zadržanie i osobnú prehliadku vykonal už spomenutý poverený príslušník Policajného zboru, Odboru skráteného vyšetrovania, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Topoľčanoch.

Zároveň však na č. l. 68 trestného spisu je zadokumentovaná zápisnica o vydaní vecí, v ktorej sa uvádza, že M. B. bol podľa § 89 ods. 1 Tr. por. vyzvaný na vydanie vecí a tieto po poučení podľa § 89 ods. 1 Tr. por. dobrovoľne vydal. Popis vecí je totožný s tými, ktoré už vo svojom zázname uviedli členovia policajnej hliadky npráp. M. L. a práp. J. S..

Z výsluchov obvineného, svedka M. K. i svedkov M. L. a J. S. i z listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že obvineného M. B. na jeho požiadanie v kritický deň viezol vodič M. K. a keď tento so svojim vozidlom prechádzal okolo garáži pri Daňovom úrade v T. a prešiel okolo vozidla policajnej hliadky, policajné vozidlo ho predišlo a dávalo znamenie na zastavenie vozidla.

Nebol produkovaný žiadny dôkaz o tom, že by malo ísť o podozrenie zo spáchania priestupku, čo by mohlo byť dôvodom na zastavenie vozidla a ani dôkaz odôvodňujúci podozrenie z páchania trestného činu zo strany vodiča alebo jeho spolujazdca, čo by mohlo byť dôvodom na zastavenie vozidla a nebola preukázaná ani žiadna okolnosť odôvodňujúca prehliadku vozidla v zmysle § 23 ods. 2 písm. a/ alebo písm. b/ zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, v znení neskorších predpisov.

V danom prípade policajná hliadka najprv začala kontrolu vodiča, ktorý predložil osobné doklady a doklady od vozidla a potom boli ako vodič tak aj spolujazdec vyzvaní, aby vystúpili z vozidla a aby vyložili veci z vreciek, ktoré vykladali na kapotu vozidla. Podľa zápisu bola vykonaná bezpečnostná prehliadka, tak ako je to spomenuté vyššie, a pri nej boli nájdené uvedené veci, ktoré sú opísané v obžalobe i skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa.

Príslušník policajnej hliadky, ktorý bezpečnostnú prehliadku u M. B. vykonal, ako svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že bezpečnostná prehliadka bola vykonaná preto, lebo to umožňoval § 22 ods. 1 zákona o Policajnom zbore. Bezpečnostná prehliadka však sama osebe nemôže byť odôvodnená, ak nie je odôvodnený služobný zákrok.

Služobný zákrok podľa § 9 ods. 3 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore je zákonom ustanovená a v jeho medziach vykonávaná činnosť policajta, pri ktorom sa bezprostredne zasahuje do základných práv a slobôd osoby.

Samotná skutočnosť, že hliadkujúci policajti vykonali bezpečnostnú prehliadku podľa § 22 ods. 1 zák. o Policajnom zbore svedčí o tom, že vykonávali služobný zákrok, lebo len pri služobnom zákroku možno postupovať podľa § 22 ods. 1 zákona o Policajnom zbore. Podľa tohto ustanovenia policajt je oprávnený presvedčiť sa, či osoba, proti ktorej vykonáva služobný zákrok, nemá pri sebe zbraň a ak ju má, odňať ju.

Už tým, že policajti policajnej hliadky zastavili osobné motorové vozidlo svedka M. K. a že osádke vozidla prikázali vystúpiť a vyložiť veci, ktoré majú pri sebe, zasahovali do ich práva na osobnú slobodu (článok 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), predovšetkým slobody pohybu (článok 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a išlo o zásah do právnej ochrany pred neoprávneným zasahovaním do súkromného života (článok 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Práve vzhľadom na skutočnosť, že služobným zákrokom sa zasahuje do dôležitej oblasti ústavou garantovaných práv a slobôd jednotlivca, nemôže policajt vykonať kedykoľvek služobný zákrok. Nie je ani ponechané na voľnej úvahe, či služobný zákrok môže, alebo nemusí vykonať.

Ak je zákonná dôvodnosť na vykonanie služobného zákroku, vtedy policajt v službe služobný zákrok musí vykonať a naopak jeho nevykonanie by bolo porušením povinnosti policajta.

Ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o Policajnom zbore (zák. č. 171/1993 Z. z., v znení neskorších predpisov) jednoznačne ukladá policajtovi v službe povinnosť v medziach tohto

zákona vykonať služobný zákrok, **ak je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania.** Týmto je vymedzená zákonná dôvodnosť služobného zákroku.

Ak v konkrétnom prípade nebolo zistené aspoň podozrenie z páchania priestupku alebo trestného činu osôb nachádzajúcich sa vo vozidle, ktoré policajná hliadka zastavila, tak služobný zákrok bol neopodstatnený. Ničím nebolo v predmetnej veci dokumentované, či hliadkujúci policajti vôbec mali nejaké podozrenie z páchania trestného činu alebo aspoň priestupku, či už na základe vlastného pozorovania, alebo na základe oznámenia inej osoby alebo na základe predchádzajúcich poznatkov policajných orgánov a pod., z ktorých by bolo možné odvodzovať opodstatnenosť vykonania služobného zákroku.

Keďže toto nebolo dokumentované, potom služobný zákrok nemal zákonný podklad a ani dôkaz takto získaný pri neopodstatnenej bezpečnostnej prehliadke nemožno považovať za zákonne získaný podľa osobitného zákona a musí byť považovaný za nepoužiteľný v trestnom konaní, so všetkými s tým spojenými dôsledkami.

Iba pri splnení zákonných podmienok na vykonanie služobného zákroku môže policajt podľa § 21 ods. 1 zákona o Policajnom zbore zaistiť vec na vykonanie potrebných úkonov, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku. Potom v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por. možno takú vec považovať za dôkaz získaný podľa osobitného zákona, ktorým je spomenutý zákon o Policajnom zbore a možno takú vec predložiť na ďalšie, napr. znalecké, dokazovanie.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil dôvodnosť podaného dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., lebo napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie súdu prvého stupňa, je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, keďže vecný dôkaz nebol získaný v súlade so zákonom o Policajnom zbore.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nebol daný, ako to uvádzal obvinený v dovolaní. Nesprávny postup policajných orgánov podľa § 22 ods. 1 zákona

o Policajnom zbore je zahrnutý pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., lebo nezákonne získaný dôkaz súdy použili ako podklad pre svoje rozhodnutie. Vychádzali z toho, ako keby tento rozhodujúci dôkaz bol získaný na základe zákonom vykonanej osobnej prehliadky povereným príslušníkom Policajného zboru npor. R. G., hoci tomu tak nebolo. Tým došlo k porušeniu zákona v neprospech obvineného M. B. v tých ustanoveniach, ktoré sú citované vo výroku tohto rozsudku.

Bude úlohou prvostupňového súdu vec znovu prerokovať, pričom je viazaný vyššie uvedeným právnym názorom v otázke získania dôkazného prostriedku, a vyvodiť z toho patričný záver v otázke viny obvineného M. B..

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 16. decembra 2010

JUDr. Milan K a r a b í n , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová